

בלחם הפנים, להיות חס ביום הלקחו כביום נתינתו.

שכך דרש רבי שמעון מהכתוב, "וְשָׂמֶת אֹתָם שְׂתֵי־מַעֲרֹכֹת שֶׁשׁ הַמַּעֲרֹכֶת עַל הַשְּׁלֶחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי ה'" (ויקרא כ"ד ו'), עתה הוא טהור, אבל ראוי לקבל טומאה, וכלל בידינו, שאין כלי מקבל טומאה, אלא אם כן נעשה לטטול^א, ואם כן, ודאי היו מטלטלים את השלחן להראותו לעולי רגלים, ולא היה מונח תמיד במקומו.

ולאחר מכן אמרו טעם אחר, למה לא מנו את שלושת הניסים הללו עם עשרה ניסים שהיו במקדש, והוא, משום שלא מנו ניסים שהיו קבועים ועומדים תמיד במקומם.

חמישה דברים נאמרו באש של מערכה

כשבנה שלמה בית המקדש, ירדה גחלת של אש מהשמים למזבח אשר בנה, [והיתה על המזבח עד שסלקה מנשה], וחמישה דברים נאמרו בה.

א. רבוצה כארי.

ב. ברה [=נקיה] **כחמה.**

ג. יש ממש בשלהבת שלה.

ד. אוכלת לחים כיבשים.

ה. אינה מעלה עשן.

ומה שנתבאר שהיתה רבוצה כארי, כך היתה במקדש ראשון, אבל במקדש שני, אמר רבי חנינא סגן הכהנים, אני ראיתה, והיתה רבוצה ככלב.

וכל הדברים הללו היו באש של גבוה שעל המזבח, ומלבדה היתה בו גם אש רגילה, שנתנו בו הכהנים, כמו שנאמר, "וְנָתַנוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל הָאֵשׁ" (ויקרא א' ז'), ללמד שאף על פי שאש יורדת מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט. [ואש זו של ההדיוט, היה לה עשן, ועליה אמרו, שכל רוחות שבעולם לא היו מזיזות אותה].

^א שכלי עץ לענין טומאה הוקש לשק, שנאמר "מכל כלי עץ או בגד או עור או שק וגו'", ומכאן, מה שק מיטלטל מלא וריקן, אף כלי עץ מיטלטל מלא וריקן. ואף על גב דשלחן מצופה בזהב, בטל ציפוי לגביה, כדאמרינן בשילהי חגיגה, שאני שלחן דקרייא רחמנא עץ. [רש"י].